

Det konventionelle landbrug er på tålt ophold

Servicetjek for økologi-indsatsen må gøre op med den repressive tolerance

Af Anders Borgen, [Global Økologi](#) nr. 2 side 11.

Regeringen er i gang med et såkaldt servicetjek af Danmarks økologi-politik, og det er der bestemt behov for.

For at vurdere om vi er på rette vej, må vi først se på, hvor vi gerne vil hen. Og det er nok allerede her, at ministeren skal vise, om han vil økologi eller ej. For hvad er egentlig meningen med økologisk landbrug?

Når jeg arbejder med økologisk landbrug, er det fordi jeg synes, at det medicinske overforbrug og den industrialiserede dyremishandling i den konventionelle produktion er uværdig for både dyrene og for os mennesker, og jeg synes det er dumt og kortsigtet at forurene vor natur med pesticider, medicin og overgødskning. I det økologiske landbrug har jeg mulighed for at udfolde min lyst til at gøre det godt, og for at udvikle metoder, der kan vise frem mod et bedre landbrug.

Hidtidige regeringers økologi-politik har primært handlet om at sikre, at bevidste og velbjergede forbrugere har haft mulighed for at købe sunde fødevarer. Dette har ikke været i modsætning til målsætningen om at begrænse skaderne skabt af det konventionelle landbrug. Tværtimod har økologikontrollen og merpriserne på de økologiske varer været den nødvendige metode til at finansiere udviklingen af den økologiske produktion og dermed vise beslutningstagere, at det kan lade sig gøre at gøre tingene på en anden måde.

Politikere, og i de sidste par årtier også det konventionelle landbrug, har været tolerante overfor økologerne. Vi har fået lov til at lade være med at klippe halerne af grisene, og vi har fået lov til at lade være med at sprøjte gift ud i naturen. Men denne tolerance skal ikke gengældes med en tilsvarende tolerance overfor det konventionelle landbrugs ret til at forurene og mishandle dyrene. Det er lige præcis det, som ungdomsoprørets cheffilosof Herbert Marcuse beskrev i sit skrift fra 1965 "Repressiv tolerance". Hvis vi økologer bruger al vor energi på, og er tilfredse med, at dyrke 6% af landbruget på en rimelig måde, men samtidig accepterer at de 94% af landbruget bliver dyrket på en uacceptabel måde, så spilder vi vor tid. Vor indsats giver kun mening, hvis vi tror på og holder fast i, at vort arbejde med økologisk landbrug er et led i en langsigtet plan om afvikling af de dyrkningsmetoder, som vi mener er uacceptable.

Regeringen har haft et mål om, at det økologiske landbrug skal fordobles, og at det konventionelle landbrug dermed bliver reduceret fra 94% af landbrugsarealet til 87% af landbrugsarealet. Jeg har kun arbejdet med økologisk landbrug i 30 år, og det er muligt, at jeg kan beskyldes for at være en utålmodig mand, men ærlig talt synes jeg ikke, at denne målsætning er særlig ambitiøs. Det er muligt, at det ikke er realistisk at nå videre inden 2020, men hvad er det langsigtede mål så? Har regeringen en langsigtet målsætning for økologisk landbrug og konventionelt landbrug?

Det lykkedes for regeringen at lave en langsigtet målsætning og handlingsplan om afvikling af forbruget af fossil energi. Vedvarende energi startede med hjemmebyggede vindmøller i baghaven nogenlunde samtidig med økologisk landbrug, og samfundet er da langt mere afhængig af fossil energi, end vi er af minkeeksporten til rige kinesere. Har Dan Jørgensen styrken til at lave en langsigtet økologi-politik, der lige som det fattige land Buthan siger åbent, at konventionelt landbrug ligesom fossil energi er på tålt ophold, men at det langsigtede mål er at omlægge til økologiske metoder. Det er nu, at Dan Jørgensen har chancen for at vise, om han er den fornyer af landbrugspolitikken, som vi har forventninger om, eller om han lige som sine forgængere blot vil administrere økologien som en legeplads i et lille hjørne af landbruget, der kan holde de kritiske

ryster beskæftiget, så de ikke bruger al deres energi på at genere metoderne i den konventionelle produktion.